

Premiera "Frankensteina"

Wiktor Frankenstein, żądny sławy i pieniędzy uczony, tworzy dzieło swojego życia, powołując na świat człowieka „idealnego”. Nie wszystko idzie jednak zgodnie z planem. Zamiast człowieka powstaje monstrum, a zamiast ideału - rozczarowanie. Sfrustrowany naukowiec odtrąca swoje stworzenie i rzuca je w obcy, wrogi świat, gdzie każde spotkanie przynosi tylko cierpienie. Wszyscy bowiem widzą w nim jedynie potwora. W końcu coś w nim pęka i naprawdę się nim staje. Rodzi się gniew, żądza zniszczenia. Tylko kto tu tak naprawdę jest potworem?

Spektakl zadaje kluczowe pytania o odpowiedzialność zbiorową, a kultowa historia stworzona przez Mary Shelley wydaje się wyjątkowo trafnym pretekstem, by porozmawiać z młodzieżą o przemocy i jej źródłach. W końcu niemal w każdej grupie jest taki „kozioł ofiarny”, ktoś spychany na margines. Człowiek ma jednak swoje granice i, jak dobitnie pokazała autorka, nigdy nie wiadomo, która iskra ponizenia będzie decydująca i wywoła pożar nie do zatrzymania.

Przedstawienie wpisuje oryginalne wątki fabularne w konteksty bliskie współczesnej młodzieży. Poczucie wyobcowania, odrzucenie, trudne relacje z rodzicami, presja otoczenia i wygórowane oczekiwania, którym nie jesteśmy w stanie sprostać - te dylematy zna większość z nas, a w młodzieży rezonują one wyjątkowo mocno. Realizacja jest utrzymana w klimacie groteski z elementami horroru, a dużą rolę odgrywa w nim warstwa plastyczna teatru lalek i formy oraz korzystanie z rozwiązań czarnego teatru.

FRANKENSTEIN

Ballada o przemocy

w adaptacji Magdy Żarneckiej na motywach powieści Mary Shelley

REALIZATORZY

Reżyseria: Przemysław Jaszczak

Tekst: Magda Żarnecka

Scenografia: Zuzanna Srebrna

Muzyka: Urszula Chrzanowska

Ruch sceniczny: Jan Sarata

OBSADA

Piotr Regdos: Monstrum

Rafał Domagała: Wiktor Frankenstein, Ochroniarz

Klaudia Kalinowska: Elżbieta, Kruk I, Agata

Katarzyna Stanisłowska: Mary, Kruk II, Noga II

Adrianna Maliszewska: Lis, Ręka I

Maciej Piotrowski: Dziadek, Noga I

Błażej Twarowski (gościnnie): Serce, Gangus II

Jakub Mieszala (gościnnie): Ręka II, Gangus I

Cały zespół: Kobieta z miasta, Mężczyzna z miasta

Dla widzów od 12 lat

Tekst z Teatru Arlekin:

Teatru się o wiek nie pyta! To hasło tegorocznych urodzin naszego teatru, które towarzyszy nam od

początku roku. Bo nie wiek, jest ważny, a to kim się jest! Mimo tego zobowiązani jesteśmy poinformować, że przedstawienie powstaje z okazji okrągłych urodzin Teatru Lalek Arlekin - równo 75 lat temu - dokładnie 30 grudnia, w gmachu przy ul. Piotrkowskiej 150 wystawiono przedstawienie dla dzieci pt. „Dwa Michały i świat cały”, i tak się wszystko zaczęło...

Teatr Lalek Arlekin został założony właśnie w 1948 roku przez Henryka Ryla - reżysera, lalkarza, społecznika i pedagoga. Na początku swej działalności mieścił się w Łodzi we wspomnianych budynku przy ul. Piotrkowskiej, aby dziesięć lat później przenieść się do obecnej siedziby u zbiegu ul. Wólczańskiej i Alei 1 Maja, czyli powstałego w 1902 r. pięknego secesyjnego budynku.

Łódzki Teatr Lalek Arlekin, noszący od 2012 roku imię jego założyciela jest jedną z najstarszych, najbardziej znanych i najważniejszych instytucji kultury w Polsce, kierującą swoją działalność głównie w stronę młodego widza. Jego misją jest kształtowanie przyszłego dorosłego uczestnika życia kulturalnego i społecznego oraz zaspokajanie oczekiwań wielbicieli sztuki lalkowej. Średnio w sezonie odwiedza go około 50 tysięcy widzów.

Od samego początku istnienia dąży do tego, by zaspokoić oczekiwania wielbicieli sztuki teatru. Nie ustaje w doskonaleniu starych i poszukiwaniu nowych środków artystycznego wyrazu. Dbą o to, by przybliżyć widzom baśniowy kanon, a zarazem stara się mówić przez bajki o otaczającej nas rzeczywistości w sposób bliski współczesnemu odbiorcy. Realizuje spektakle oparte na najlepszej polskiej i światowej literaturze - także skierowane do młodzieży oraz do dojrzałej wiekiem publiczności. W spektaklach wystawianych na deskach Arlekina twórcy niejednokrotnie sięgają po tematy trudne, wymagające szczególnej wrażliwości i empatii, bo ten teatr w pełni poważnie traktuje każdego widza, już od jego najmłodszych lat. Specjalizuje się w przedstawieniach, w których wykorzystywane są rozmaite techniki lalkowe, a gra animantami łączy się tutaj z grą aktorów w żywym planie. Ma w swoim stałym repertuarze około 30 przedstawień - zrealizowanych przez czołówkę polskich reżyserów, dramaturgów, scenografów i kompozytów. Wiele z tych spektakli zostało docenionych na licznych międzynarodowych festiwalach (także przez dziecięcą jury) - Arlekin to jeden z najczęściej nagradzanych teatrów w ostatnich kilku sezonach.

Oprócz działalności stricte scenicznej łódzka scena prowadzi także działania edukacyjne i warsztatowe w ramach Pracowni Twórczego Widza. Składają się na nią wielorakie cykle warsztatowe dla grup, szkół i przedszkoli, ale także zajęcia rodzinne, oraz warsztaty dla edukatorów i nauczycieli. Budynek jest przystosowany do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a sam teatr ma doświadczenie w organizacji projektów dla dzieci z wieloma niepełnosprawnościami i współpracuje na stałe z wieloma fundacjami, stowarzyszeniami i ośrodkami, dzięki którym stale poszerza dostępność swojej artystycznej działalności. W ciągu 75 lat istnienia „Arlekin” przygotował 300 premier, a ponad 35 tysięcy spektakli obejrzało niemal 8 milionów widzów w siedzibie i w plenerze, w Polsce i na świecie. Teatr prezentował wielokrotnie swoje dokonania na festiwalach w kraju i zagranicą, m.in. w Anglii, Brazylii, USA, Francji, Rosji, Izraelu, Japonii, Holandii, Niemczech, Pakistanie, Austrii, Słowacji, Iranie, Danii, Meksyku, Włoszech, Węgrzech, Bałkanach, Tajwanie, Indonezji czy Tajlandii.